

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Cdo/206/2018
Identifikačné číslo spisu: 5413202963
Dátum vydania rozhodnutia: 18.10.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5413202963.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a. s., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 77, IČO: 31 351 026, zastúpenej Mgr. Miroslavom Vlíimom, advokátom v Bratislave, Michalská 9, proti žalovanej Z. I., bývajúcej v G. G., Ľ. Q. XXXX/XX, zastúpenej JUDr. Idou Cabanovou, advokátkou v Banskej Bystrici, Mičinská cesta 35, o zaplatenie 2 153,55 eur s príslušenstvom a o zriadení zabezpečovacieho opatrenia, vedenom na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 7 C 122/2013, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 30. novembra 2017 sp. zn. 9 Co 152/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Dolný Kubín (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) uznesením zo 14. decembra 2016 č. k. 7 C 122/2013-224 zriadil záložné právo k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v k.ú. G. G., zapísaných na LV č. XXXX, k.ú. G. G., parcely registra "C" evidovaných na katastrálnej mape par. č. XXXX/X záhrady o výmere 344 m², parc. č. XXXX/XXX zastavané plochy a nádvoría o výmere 46 m², par. č. XXXX/XX zastavané plochy a nádvoría o výmere 175 m² a stavby s.č. XXXX na par. č. XXXX/XX, rodinný dom, pod B 2 v 1/1 úč. v prospech žalobkyne na zabezpečenie jej pohľadávky voči žalovanej priznanej rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín zo 14. decembra 2016 č. k. 7 C 122/2013-218. V odôvodnení svojho rozhodnutia mal za to, že sú splnené podmienky na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia, nakoľko žalobkyňa súdu preukázala, že žalovaná sa zbavuje nehnuteľností vo svojom vlastníctve, a to aj s poukazom na skutočnosť, že žalovaná iný majetok nevlastní, čím priamo ohrozuje vymožitelnosť jeho pohľadávky. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že žalobkyňa zároveň preukázala aj podlžnosť žalovanej voči Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s. Súd prvej inštancie záverom zdôraznil, že mal za dostatočne preukázanú existenciu reálnej obavy ohrozenia exekúcie.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovanej a pôvodne žalovaného 1/ uznesením z 30. novembra 2017 sp. zn. 9 Co 152/2017 I. uznesenie súdu prvej inštancie s poukazom na

§ 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil, II. a odvolanie pôvodne žalovaného 1/ odmietol. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa odvodzuje svoju požiadavku na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia z dôvodu obavy, že exekúcia bude ohrozená, pričom súd mal osvedčenú obavu, že v prípade úspechu žalobkyne v tomto spore bude exekúcia na vymożenie priznanej pohľadávky ohrozená. Ako ďalej odvolací uviedol, aj v prípade, ak bola pohľadávka žalobkyne uplatnená v reštrukturalizačnom konaní (voči pôvodne žalovanému 1/), nemení to nič na skutočnosti, že môže byť na nehnuteľný majetok žalovanej zriadené záložné právo, aby žalobkyňa mohla svoju pohľadávku v prípade potreby uplatniť od žalovanej. Vychádzajúc z dosiaľ osvedčeného tvoriaceho obsah spisu, odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že základné podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v danom prípade boli splnené, v dôsledku čoho súd prvej inštancie správne zriadil záložné právo na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovanej. Ohľadne odvolania pôvodne žalovaného 1/ dospel odvolací súd k záveru, že pôvodne žalovaný 1/ nie je spôsobilý na podanie odvolania v danej veci, nakoľko konanie voči nemu bolo zastavené a v okolnostiach súdnej veci je nepochybné, že žalovanému 1/ napadnutým uznesením žiadna procesná ujma spôsobená byť nemohla, nakoľko toto rozhodnutie sa ho netýka.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalovaná (ďalej aj „dovolateľka“), dovolanie s tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p.) a žiadala, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení navrhla dovolanie ako nedôvodné zamietnuť prípadne odmietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“)] po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.), viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 C.s.p.), skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 419 C.s.p.).

6. V zmysle § 419 C.s.p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C.s.p.

7. Podľa § 421 ods. 1 C.s.p. je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

8. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

9. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C.s.p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (por. § 428 C.s.p.). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C.s.p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 C.s.p. v spojení s § 431 ods. 1 C.s.p. a § 432 ods. 1 C.s.p.). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

10. V danom prípade žalovaná prípustnosť podaného dovolania vyvodzuje z ustanovenia § 421 ods. 1 a/ C.s.p. t. j. namieta nesprávne právne posúdenie. V zmysle § 421 ods. 1 písm. a/, b/ a c/ C.s.p. je síce dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, alebo ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne, no v zmysle odseku 2 tohto ustanovenia je v takomto prípade prípustnosť dovolania vylúčená, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ C.s.p.

11. Dovolaním napadnutým uznesením odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie o návrhu na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia (§ 357 písm. d/ C.s.p.).

12. Z citovaných ustanovení vyplýva, že prípustnosť dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým tento rozhodol o odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie o návrhu na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorú dovolateľka vyvodzuje z § 421 ods. 1 C.s.p., je vylúčená ustanovením § 421 ods. 2 C.s.p.

13. Vzhľadom na to, že dovolanie žalovanej podľa § 421 ods. 1, 2 C.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 447 písm. c/ C.s.p. bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

14. Žalobkyňa bola v dovolacom konaní v plnom rozsahu úspešná (§ 255 ods. 1 C.s.p.) a vznikol jej nárok na náhradu trov konania. O nároku na náhradu trov rozhodol najvyšší súd podľa ustanovení § 453 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia dovolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

15. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.